

ƏDƏBİYYAT

1. XX əsr Azərbaycan musiqi mədəniyyəti tarixinin qaynaqları (toplayanı və tərtib edəni, ön sözün, qeydlərin, lügət və adlar göstəricisinin müəllifi F.Əliyeva). III kitab, 1918-1920-ci illər. B.: «Nurlan», 2006. 450 s.
2. Fərəcov S. Ü.Hacıbəyovun iki marsı. // "Ədəbiyyat və incəsənət" qəzeti, 1989, 14 iyul.
3. Üzeyir Hacıbəyov ensiklopediyası. B.: Azərbaycan, 1996. 304 s.

Об истории формирования патриотической тематики в творчестве азербайджанских композиторов

Статья посвящена истории возникновения тематики патриотизма и шехидства в творчестве азербайджанских композиторов. Автор рассматривает историю музыки, с начала XX века по современный период, последовательно изучая произведения в разных жанрах, посвященные тематике патриотизма и шехидства.

Ключевые слова. Композиторское творчество, жанровое разнообразие, тематика, песня, марш, симфония.

On the history of the formation of patriotism themes in the works of Azerbaijani composers

The article is devoted to the history of patriotism and martyrdom theme in the works of Azerbaijani composers. The author examines the history of music, from the beginning of the twentieth century to the modern period, consistently studying works in different genres dedicated to the theme of patriotism and martyrdom.

Keywords. Composer creativity, genre variety, theme, song, march, symphony.

**AZƏRBAYCAN BƏSTƏKARLARININ
YARADICILIĞINDA VOKALİZ JANRI**

Mehparə RZAYEVA

Məqalədə dünya musiqi tarixində və xüsusən də, Azərbaycan musiqisində vokal musiqi sənətinin, o cümlədən də vokaliz janrının yaranma mənbələri, təcrübəvi əhəmiyyəti və inkişaf yolları tədqiq edilmişdir. Vokaliz janrı vokal sənətin inkişafında xüsusi əhəmiyyətə malikdir. Bir çox Azərbaycan bəstəkarları vokaliz janrı sahəsində dəyərli əsərlər yaradmışlar.

Açar sözlər: Vokal musiqi, vokaliz, tarixi xronoloqiya, mahni, romans, bəstəkar yaradıcılığı.

Azərbaycan professional musiqiçisinin banisi, yaradıcılarından və təşəbbüskarlarından biri olmuş dahi Üzeyir bəy Hacıbəyli, klassik musiqinin müxtəlif sahələrinin, o cümlədən də professional vokal sənətinin yaranmasına önem vermiş və bu sahədə ilk kadrların hazırlanmasına çalışmışdır. Məlumdur ki, Azərbaycan professional vokal sənətinin ilk pedaqoqları N.I.Speranski və F.N. Polyayev, vokal kafedrasının ilk tələbəsi Murtuza Məmmədov (Bül-Bül) olmuşdur. Bu gün Azərbaycan vokal sənəti, Ü.Hacıbəyli tərəfindən təməli qoyulmuş vokal kafedrası dünya söhrəti kadrları, vokal ifaçıları ilə seçilir: Bül-Bül, Ş.Məmmədova,

A.Poladov, F.Qasimova, X.Qasimova, N.Seyid-zadə, A.Zeynalov və başqaları.

Vokal səsi ecaskar zəngin tembrə malik olan canlı aletdir ki, ifa etmə bacarığı xüsusi professionallıq tələb edir. Vokal səsi, öz ahəng və gözəlliyi ilə ifaçılıq sənət ənənələrinin mükəmməlləşdirərək, eyni zamanda da bir-birindən fərqli vokal musiqi janrlarının yaranmasına vəsilə olmuşdur. Belə ki, opera, operetta, solo kamera instrumental, simfonik orkestr və hatta xorun müşayiəti ilə ifa olunan vokal musiqi sənəti, müstəqil janr kimi də mahni, romans və vokalizlərdə də özünü doğrultmuşdur.

Vokaliz - sözsüz səs üçün bəstələnmiş vokal musiqi janrıdır. İlk olaraq, xüsusilə miniatür formalarda bəstələnən vokalizlər sözsüz səs üçün çalışmalar və yaxud etüdlər kimi səsin texniki inkişafı üçün nəzərdə tutulmuşlar [№4].

Dünya musiqi tarixində mövcud olmuş vokaliz nümunələrinin vokalçıların tədris prosesində istifadəsi olduqca mürəkkəb, dinamik və çox şaxəli musiqi duyumunun, texniki inkişafının hərtərəfli qarvanılmasında mühüm əhəmiyyət kəsb etmələri danılmazdır. Onun əsas tərəflərindən biri xüsusi qabiliyyətlərinin (musiqi yaddaşı, ritm duyumu, musiqi qavrayışı) kompleksli inkişafı, digər tərəfdən professional düşüncə, bədii şüurun inkişafı ilə əlaqədardır. Vokaliz intonasiyaların cəmləşdiyi bir janrıdır. Bu mövzu ətrafında danişarkən musiqi düşüncəsinin problemlərindən yan keçmək olmaz. Musiqi düşüncəsinin genetik başlanğıcı intonasiyadan başlayır. İncəsənətdə səslə bağlı bütün obrazlar, musiqini zənginləşdirən üsullar, müxtəlif musiqi elementləri (melodiya, harmoniya, ritm) intonasiyaya əsaslanır. Gənc vokalçıların professional düşüncə tərzinin, fərdi ifaçılıq xüsusiyyətlərinin formallaşmasında vokalizlərin xüsusi qiymətli olmasını qeyd etmək lazımdır.

Mahnı və romansların kiçik bir hissəsi kimi verilən vokalizlər, müstəqil vokal janrı forması kimi də mövcud olmuşlar. Vokalizlərin mövzu əsasını fortepiano və ya orkestr müşayiətindən aslı olmayaraq vokal melodiya təşkil edir. Tarixi mənbələrə əsasən vokal janrı kimi vokalizin ilk istifadəsi J. Lüllinin operalarında kiçik həcimli musiqi parçalarında rast gəlinmişdir [№4]. Vokal texnikası baxımından bu kiçik ariyaların çox da yüksək olmayan tessiturası, onları ümumi musiqi materialının dramaturji inkişafına yaxın etmişdir.

XVIII-XIX əsrlərdən başlayaraq vokaliz janrı oxunaqlığını və sadəliyini saxlasa da, daha ciddi formalarda, səsin ifa texnikasının inkişafı üçün tədrisdə istifadə olunması populyarlıq qazanaraq geniş vüsət almışdır. Vokalizlər müxtəlif etüdlərdə Avropanın tanınmış bəstəkarlarından olmuş Cuzeppe Konkone, Qaetano Zeydler, Bernard Lyutgen, Franç Abt, Luidji Lablaşin yaradıcılığında rast gəlinirdi.

XX əsrin ikinci yarısından etibarən Avropa bəstəkarları ilə yanaşı rus bəstəkarlarının yaradıcılığında da vokaliz janrı geniş istifadə olunurdu. XVII-XVIII əsrlərdə vokaliz janının yalnız etüd (solfecio) formaları qələmə alınırdısa, artıq XX əsrən etibarən bu janra müraciət edən bəstəkarlar daha çox janın daxili gözəlliyinin açılmasına, ifadəliliyinə diqqət yetirmişlər. Bəstəkarların vokaliz janının ifadəliliyini öne çıxardaraq daha emosional intonasiyalarla qələmə almaları, janın təkamülündə əsl inqilaba səbəb olmuşdur.

XX əsrde dünya musiqisində vokaliz janının bir çox parlaq nümunələri görkəmli bəstəkarlar tərəfindən qələmə alınmışdır. M.Ravel "Vokaliz-etüd" (xabanera formasında), E.Villa-Lobos "Braziliya baxianı №5", M.Qlinka "Vokalizlər", S.Raxmaninov "Vokaliz", R.Qlier "Səs və orkestr üçün konsert", S.Prokofyev "Beş sözsüz mahni", N.Metner "Sonata-vokaliz", "Süita - vokaliz" və başqaları.

R.Qlier məqalələrinin birində vokaliz janrı haqqında belə qeyd etmişdir: "Vokaliz musiqinin sözsüz dilidir". Həqiqətən də musiqi ister söz ilə, isterse də sözsüz bəşəriyyət mövcud olduğundan bəri insanlar arasında ən unikal, duyuları guşa getirən ünsiyyət vasitəsidir.

Hər bir millətin nümayəndəsi, digər millətlərdən öz tarixi, mədəniyyəti, adət-ənənəsi, dünyagörüşü və nəhayət dili ilə fərqlənir. Musiqi yaradıcılığı sahəsində də dil, bir məfhum kimi eyni mənali şəkildə işlənir. Musiqi dedikdə, əsasən bəstəkar yaradıcılığında fərdi xarakter daşıyan bir xüsusiyyəti nəzərdə tuturug.

Professional musiqi, məhz bəstəkarlara məxsus musiqi-cümələ quruluşu, musiqi-söz intonasiyaları və musiqi-təfəkkür ustalığıdır. Milli mənbə, ludlarımız sanki musiqi dili üçün yaranmış zəngin "söz lüğətidir" ki, bu da bəstəkarların yaradıcılığında daim istifadə olunur.

Məlumdur ki, Şərqi dönyasında ilk dəfə olaraq, dahi Azərbaycan bəstəkarı Üzeyir Hacıbəyli milli muğamlarımızdan istifadə edərək, Avropa musiqi janrına - operaya müraciət etmişdir. Üzeyir Hacıbəyli məktəbinin davamçıları olan : M.Maqomayev, A.Zeynallı, S.Hacıbəyov, T-H. Niyazi, F.Əmirov, Q.Qarayev, A.Məlikov, T.Quliyev, V.Adıgözəlov və s. bəstəkarlarımızın rəngarəng janrlarda yaradıcılıqlarında müxtəlif tərəzlərde, üslub xüsusiyyətlərində, fərdi musiqi yazı dəsti-xəttlərinin formallaşması, Avropa musiqi janrlarını xalqımıza sevdire bilməşdir. Opera, balet, simfonik musiqi, kameralı musiqisi, mahni və romans, vokaliz kimi janrların Azərbaycan bəstəkarlarının yaradıcılığında geniş vüsət alması, onların daha da inkişaf etdirilərək yeni-yeni çalarlarının yaranmasına gətirib çıxartmışdır. Azərbaycan musiqi tarixində vokaliz janının yaranma mənbələri əlbətdəki, mahni-romans janının inkişafı ilə birbaşa əlaqədardır.

Xalq musiqi yaradıcılığı ilə bağlı olan mahni və romans janının, musiqi tariximizdə misilsiz tərəqqisində, geniş inkişaf etməsində 1927-ci ildə nəşr olunmuş "Azərbaycan türk xalq mahniları" məcmuəsinin böyük əhəmiyyəti vardır. Məcmuəyə Üzeyir və Zülfüqar Hacıbəyovların, Müslüm Maqomayevin toplayıb işlədikləri mahnilər daxil edilmişdir. Məcmuədə xalq mahni yaradıcılığının janrı rəngarəngliyi - laylalar, uşaq, çoban, yälli, əmək və lirik mahnilər verilmişdir. Lirik romans və kütləvi mahni janının misilsiz tərəqqisində, geniş imkanlara malik olmasına "Azərbaycan türk xalq" mahniları məcmuəsi ilk uğurlu addım olmuşdur.

Azərbaycan professional mahni yaradıcılığı möhtəşəm tarixi inkişaf yolu keçmişdir. Mahni janının təşəkkülü və formallaşması görkəmli bəstəkarlarımız, dahi Üzeyir Hacıbəyli və Müslüm Maqomayevin adı ilə bağlıdır. Onların mahni yaradıcılığında yeni-yeni mövzular və orijinal üslub axtarışları öz parlaq əksini tapmışdır.

Mahni janrı musiqi sənətinin həcimcə kiçik və qismən sadə janr nümunəsi hesab edilir. Xüsusi ilə qeyd etməliyik ki, musiqi sənətinin müxtəlif janrlarında saysız-hesabsız əsərlərin yaranmasına baxmayaraq, bu və ya digər bəstəkar yaradıcılığında bəstələnmiş məhz mahnilər daim böyük xalq kültüsünün yaddaşına

həkk olunaraq ruhlarını oxşamışdır. Azərbaycan mahni janrı ciddi sınaqlara məruz qalaraq böyük və şanlı yaradıcılıq yolu keçmişdir. Bəstəkarlarımızın yaradıcılıq ırsının janr müxtəlifliyinə baxmayaraq, mahni janrinə ardıcıl şəkildə müraciət etdiklərini görmək çətin deyil. Bəstəkarlarımız saysız-hesabsız, misilsiz mahnilərin müəllifləridirlər. Bu mahnilər onları bütün həyatları ərzində sanki təqib edərək meydana çıxmış və təbii ki, müəlliflərin yaradıcılıq axtarışları və tapıntılarını ifadə etmişdir. Bəstəkarlarımızdan Üzeyir Hacıbəyli, Müslüm Maqomayev, Səid Rüstəmov, Tofiq Quliyev, Rauf Hacıyev, Fikrət Əmirov, Cahangir Cahangirov, Süleyman Ələsgərov, Vasif Adıgözəlov, Oktay Rəcəbov, Oktay Zülfüqarov və başqalarının mahniları ölkəmə-zin hüdud-larından uzaqlarda da diniyicilər tərəfindən sevilərək rəğbətlə qarşılanmışdır.

Yalnız Tofiq Quliyevin adın belə keçmək kifayət edər ki, bəstəkarın ölməz, xalqın yaddaşında həkk olunmuş mahniları "Sənə də qalmaz", "Üzüyümün qaşı füruzədəndir", "Zibeydə", "Bakı haqqında mahni", "Axşam görüşləri" və başqaları yada düşsün. Mahnilərin hər biri vokal sənətimizin misilsiz inciləridirlər.

Vokal sənətinin rəngarəng janrlarında istedadlarının məharətlə sınavan gərkəmli Azərbaycan bəstəkarlarının zəngin yaradıcılıq ırslarında lirk romansın da öz yeri vardır. Bəstəkarlarımızın dərin ehtirasla yaratdıqları lirk romanslarda xalqımızın tükənməz həyat eşiqi, böyük vətənpərvərliyi və humanizmi öz təcəssümünü tapmışdır.

Ü. Hacıbəylinin 1918-ci ildə bəstələdiyi "Çırpinirdi Qara dəniz" (söz. Əhməd Cavadın) mahnısı ilə Azərbaycanda peşəkar lirk və 1929-cu ildə isə "Qara göz" (söz. H. Natiqin) mahnısı ilə kütləvi mahni janrinin əsası qoyulmuşdursa, ilk lirk romansların yaradıcısı A. Zeynallı olmuşdur. Romanslarında müasir insanın daxili aləminin açılmasına xüsusi diqqət yetirən A. Zeynallı, müasir həyatın rəngarəng mövzularına müraciət edərək, romans-mahni sənətinə şəxsiyyətin dərin psixoloji aləminin, onun fərdi duyğu və düşüncələrinin təcəssümünü ərz etmişdir. "Ölkəm", "Sual", "Seýran", "Çadra" və "Sərhədçi" romansları, bəstəkarın Azərbaycan vokal sənətinə bəxş etdiyi misilsiz sənət inciləridir. A. Zeynallının romansları ahəng və intonasiya cəhətdən bütünlükə milli musiqimizə əsaslanır. Bəstəkarın romansları öz təravətliliyini və aktuallığını bu gün belə itirməmiş, daim vokalçıların repertuarlarında öz layiqli yerini tutmuşdur.

1941-ci ildə Nizami Gəncəvinin anadan olmasının 800 illiyi təntənəsi romans-qəzel janrinin yaranması üçün əsas amil olmuşdur. Dahi bəstəkarımız Ü. Hacıbəyli gərkəmli, dünya şöhrətli ədibin yubileyinə hazırlıq günlərində, şairin məhşur qəzəllərinə bəstələdiyi musiqi əsərləri romans-qəzel janrı kimi qiymətləndirilmişdir.

Ü. Hacıbəylinin "Sənsiz" və "Sevgili canan" romansları Azərbaycan vokal musiqisi sahəsində yeni istiqamətin teməlini qoydu və bir çox bəstəkarlar bu ənənəni ustalıqla davam etdirdilər. Bəstəkarlarımızdan: F. Əmirovun "Gülüm", Ş. Axundovanın "Ne gözəl", Ə. Hüseynzadənin "Fəslin həvəsi", A. Rzayevanın

"Qəmər nə lazım", S. Ələsgərovun "Sərvi-Xuramanım mənim", C. Cahangirovun "Yar gəldi", "Gül camalın", T. Quliyevin "Könlüm", "Sevgilimə", S. Rüstəmovun "Deyil", O. Zülfüqarovun "Canana yetmişəm", "Yad eylərəm", kimi romans - qəzəlləri bu janrin misilsiz nümunələri sayılır.

Romans janrinin inkişafında rus ədiblərinə müraciət yeni bir səhifəni açmışdır: A. S. Puşkinin sözlərinə bəstələnmiş Q. Qarayevin "Mən səni sevirdim", "Gürgüstan təpələrində", A. Rzayevin "Oxuma gözəl", Ş. Axundovanın "Çičək", S. Hacıbəyovun "Quşcuğaz"; C. Cahangirovun "Soruşma"; M. Y. Lermontovun sözlərinə F. Əmirovun "Ulduz", S. Hacıbəyovun "Tənha yelkən ağarır" romansları Azərbaycan vokal musiqisi sahəsində yeni bir mərhələ açmaqla yanaşı, rus bəstəkarlıq məktəbinin romans janrı ile bağlılıq, lirk mövzunun ümumi ifadəsində, melodik inkişafın səciyyəvi ünsürlərində aşkar hiss olunurdu.

XX əsrin 60-70-ci illərində Azərbaycan vokal musiqisi sənətində fəal çalışan yeni bəstəkarlar orduzu yaranmışdır: A. Məlikov, T. Quliyev, V. Adıgözəlov, R. Mustafayev, M. Mirzəyev, İ. Məmmədov, T. Hacıyev, N. Məmmədov, T. Bakıxanov, S. İbrahimova, R. Mırıslı və başqaları. Göründüyü kimi Azərbaycan bəstəkarlarının yaradıcılığında kamerası vokal janrinə meyl daima olmuş və hər bir bəstəkar öz fərdi yaradıcılıq dəstixtindən irəli gələrək vokal sənətinə yeni-yeni cəlalar, istiqamətlər bəxş etmişlər.

Azərbaycan bəstəkarlarının vokal sənətində mahni-romans janrinin dinamik inkişafı vokaliz janrinin yaranmasına əsaslı zəmin yaratmışdır. XX əsrə Azərbaycanda vokal musiqi mədəniyyətinin inkişaf istiqamətlərini iki tendensiya xarakterizə edirdi: bir tərəfdən xalq musiqicilərinin fəaliyyəti aktiv surətdə davam edir, şifahi ənənələr incəsənəti zənginləşdirir, digər tərəfdən musiqi məişətinə Avropa musiqi mədəniyyətinin təsiri ilə sıx bağlı yeni musiqi formaları daxil olur və tədricən möhkəmlənirdi. Azərbaycan vokal musiqi sənətində vokaliz janrinin meydana gəlməsi Avropa musiqi mədəniyyətinin təsirindən qaynaqlanan tendensiyanın yeni bir istiqaməti idi.

Vokaliz Azərbaycan vokal sənəti tarixində ümumən yeni janr kimi ilk dəfə bəstəkarlarımızın yaradıcılığında kiçik melodik frazalar şəklində öz eksini tapmışdır. İlk müraciət edən bəstəkarlardan, Azərbaycan vokal musiqisi sahəsində öz mahniları ilə ürəklərə yol tapan, melodist bəstəkar T. Quliyev də vokaliz janrinə müraciət etmişdir. Ümumiyyətlə T. Quliyev bir melodist bəsrekar kimi, vokal yaradıcılığında müxtəlif üsulları istifadə edən, jaz ilə estrada janrinə mahni-romans janrinə getirən peşəkar sənətkar olaraq əlbətdəki vokalizə müraciət etməli idi. Bəstəkarın vokaliz janrinə müraciəti ilkin olaraq kinofilmlərdən başlamışdır. 1958-ci ildə musiqisini bəstələdiyi "Ögey ana" kinofilmində İsmayılin "Kəndimiz" mahnısında ilk dəfə olaraq istifadə etmişdir. Kiçik instrumental keçidin ardından mahnının vokaliz janrında yazılmış bölməsi başlayır. 10 xanə boyu verilən vokaliz mahnında müyyəyen lirk duyğulu fasılə yaradaraq, sanki mahnının yenidən başlanmasına zəmin yaradır.

Tofiq Quliyev

Vokaliz partiyası treller, glissandolar, müxtəlif dinamik rəngarəngliklərlə (mp, rit., p.) bəzədilərək sanki insan səsi ilə bülbüldün xoş avazını, meşədə cəh-cəh vuran quşların avazını xatırladır və mahniya xüsusi effekt, axıcı inkişaf xətti gətirir ki, bu da ilk növbədə onun ümumi xarakteri ilə uyğun gəlir.

Bəstəkarın vokaliz janrına daha bir müraciəti 1963-cü ildə "Möcüzələr adası" kinofilminə bəstələdiyi "vokaliz" musiqi nömrəsidir. Burada artıq bəstəkar bir neçə xanə ilə kifayətlənmir. Ümumi kinofilmin dramaturji inkişafından aslı olaraq tam bir vokal musiqi nömrəsi bəstələyir. Qeyd olunan hər iki vokaliz nümunələri rus musiqisində mövcud olan vokaliz janının ənənələrini davam etdirir. Daha möhtəşəm və füsünkar melodiya, daha çox lirika və instrumental müşayiət. Qeyd edək ki, hər iki vokaliz soprano səsi üçün nəzərdə tutulmuşdur.

Daha sonra 1980-ci ildə qələmə aldığı "Vokaliz" əsəri ilə T.Quliyev sanki bu janrıda inqilab etmişdir. Ritmik caz və estrada janrlarının sintezini bu əsərdə birləşdirən bəstəkar sözün əsil mənasında füsünkar vokal musiqisine dair sənət əsəri yarada bilmışdır. T.Quliyevin vokalizləri Azərbaycan vokal musiqisi tarixində yeni səhifə açmışdır. Mahnlarında poeziyaya xüsusi yer verən T.Quliyev, sözsüz vokal əsərlərində

də melodiyanın təsir gücү vasitəsilə nəzərdə tutduğu düşüncələri qələmə ala bilmışdır.

Bəstəkarlarımızdan vokaliz janrında çalışan sənətkarlardan O.Rəcəbovun adını çəkmək vacibdir. Bəstəkarın 1974-cü ildə ekranaşdırılmış "Şahzadə-qara qızıl" cizgi filmində bəstələdiyi musiqisi vokaliz janrında qələmə alınmışdır. Yaradıcılığının böyük bir hissəsini uşaq musiqisinə həsr edən O.Rəcəbovun vokaliz cizgi filmində illüstrasiyalı dramaturji inkişafı təqib edərək bütün abu-havani çatdırı bilmişdir. Uşaqların ruhunu dəqiq hiss edən bəstəkar vokaliz janrıda dərin düşündürücü və eyni zamanda da lirik, çılgın-emosional hissələrlə dolu musiqi materialından istifadə etmişdir.

Yuxarıda qeyd etdiyimiz kimi 60-80-ci illərdə Azərbaycan bəstəkarlarının yaradıcılığında vokaliz janrına müraciətlərində intensivlik diqqəti gəlb edir. T.Quliyev və O.Rəcəbovla yanaşı bu sahədə gözəl sənət nümunələri yaratmış, 1972-ci ildə Sevda İbrahimovanın "Vokal musiqi albomuna" daxil etdiyi vokalizləri, R.Bağirovun həmmüəllifi olduğu Gülnaz Abdullazadənin səs və fortepiano üçün yazdığı "Azərbaycan vokalizləri" əsərlərini də xüsusilə vurğulamaq lazımdır. Qeyd olunan əsərlər klassik vokaliz janının ən dəyərli nümunələridirlər.

G.A.Abdullazadə "Azərbaycan vokalizləri"

Moderato $\text{♩} = 120$

Daha sonra 1983-cü ildə Q.Qarayev sinfinin yetirmələrinin müəllimlərinə həsr etdikləri konsert üçün T.Bakıxanov viola, səs və simfonik orkestr üçün "Vokaliz" konsertini bəstələmişdir (qeyd edək ki, əsər həmin ildə də ifa olunmuşdur). T.Bakıxanov vokaliz janrı sahəsində tam yeni bir üslubda, daha masşablı, iri həcmli simfonik janra müraciət etmişdir. Bəstəkarın bu əsəri R.Qlierin səs və orkestr üçün "Vokaliz" konsertini xatırladır. T.Bakıxanov olduqca məlahətli, həzin melodiyaya və eyni zamanda solist ifaçılar üçün bir qədər texniki baxımdan mürəkkəb əsər qələmə almışdır. Əsərin mürəkkəbliyi yalnız professional ifa tərzinə malik vokalçıların ifasını ehtiva edir.

Müasir Azərbaycan vokal musiqisində də vokaliz janının nümunələrinə rast gəlmək mümkündür. Əlbətdə bu nümunələr klassik vokaliz janrından xeyli uzaq olsalar da, daha sərbəst formalı, daha ritmik və müxtəlif cərəyanları özlərində birləşdirən sənət əsərləridirlər. Bəstəkarlarımızdan E.Mansurov xüsusilə bu sahədə fərqlənmişdir. Onun vokalizləri müasir estrada janının parlaq nümunələridir. Ümumiyyətlə E.Mansurovun yaradıcılığına diqqət yetirsək, görərik ki, bəstəkar sözsüz mahnilara, melodiyalara geniş yer vermişdir. Vokaliz tam fərqli vokal janr olsa da, bəstəkarın yalnız melodik inkişafına məxsus bəstələrə yer verməsi olduqca maraqlıdır. E.Mansurovun vokalizləri bu janrin evolyusiyasında tam yeni bir səhifə açmış və xüsusi effekt bəxş etmişdir. Vokalizlərdə caz və milli musiqi intonasiyaları dolğunlaşaraq təmamilə yeni üslubda qələmə alınmışdır ki, bu da öz növbəsində gənc nəslə janrin sevdirləməsində müstəsna rol oynamışdır.

Bəstəkarlarımız xalq musiqisindən daima qidalanaraq yeni-yeni yaradıcılıq üşullarına imza atmışlar. Vokal musiqi sənətinin ayrılmaz qolu olan vokaliz janrında bəstələdikləri əsərlər özlərinə məxsus temperament və ekspressivliyi ilə müasir yazı üslubunu özündə ehtiva etmişdir.

Hazırkı çağdaş dövrümüzdə vokaliz janrı müxtəlif janrlarla sintez olunması olduqca maraqlı interpretasiyalarda verilir və müasir tələbata uyğun olaraq öz istiqamətini müəyyənləşdirir. Azərbaycan vokal sənətində vokaliz jann, dünya musiqi tarixində yaranma səbəbindən fərqli olaraq, lirik mahni və romansların zəminində yaranaraq özünün müstəqil tarixi inkişaf yolunu aça bilmışdır. Azərbaycan musiqisində milli vokaliz janının formalaşmasında mövcud musiqi cərəyanlarının, xüsuslə estrada, caz və pop musiqisinin də böyük təsiri olmuşdur. Bu əsərlərdə "milli başlanğıc", aydın melodika, sade musiqi dili, vokalizləri yaddaşqalan və praktik etmişdir. Azərbaycan vokal sənəti tarixində qələmə alınmış vokalizləri şərti olaraq üç qrupa bölmək olar:

1. Gənc vokalçılara ünvanlanan solo-ifaçılar üçün nəzərdə tutulan texniki solfocio-etiud tipli vokalizlər.
2. Klassik romans janrına yaxın olan, lirik ehtiraslı vokalizlər.
3. İri həcmli simfonik orkestr ilə səsin ifasında verilən vokalizlər.

Hər bir halda bəstəkarlarımızın qələmə aldıqları füsünkar vokaliz nümunələri musiqi mədəniyyətimizin vokal sənəti xəzinəsinin qiymətli inciləridirlər.

ƏDƏBİYYAT

1. Əliyeva F.Ş. XX əsrin II yarısında Azərbaycan musiqisinin yeni inkişaf yolları. Dərs vəsaiti. Bakı, Elm, 2012, 208 s.
2. Бадалбейли А.Б. Толковый монографический музыкальный словарь.-Баку: Элм, 1969,445 с.
3. Эфендиева И.М. Новое в азербайджанской песне. (1958-1972 г.г.), Баку, Азернешр,1974, 56 с.
4. Vokaliz , <https://dic.academic.ru/dic_music>.
5. Həsənova M. "Ümumi vokal fənninin dərs repertuarı", Bakı, "Mütərcim",2014, 208 s.

Жанр вокализа в творчестве азербайджанских композиторов

В статье исследуются источники вокального искусства и, в частности, вокализы, которые были созданы как в мировой истории, также в азербайджанской музыке, их практическое значение и процесс развития. Жанр вокализа играет важную роль в развитии вокального искусства. Многие азербайджанские композиторы создали уникальные образцы вокализов.

Ключевые слова: Вокальная музыка, вокализ, хронология истории, песня, романс, композиторское творчество.

Genre of vocalization in the works of Azerbaijani composers

The article explores the sources of vocal art - vocalization, which existed in the history of world , as well as in Azerbaijani music, their practical significance and the development process. The vocalization genre plays an important role in the development of vocal art. Many Azerbaijani composers have created unique samples of the vocalization.

Key words: Vocal music, vocalization, history chronology, song, romance, composer creativity.